

Парафіяльний Вісник

• Ювілей Диякона Павла Макара.

Запрошуємо наших парафіян на святкування 25-літнього Ювілею Дияконського Служіння о. Диякона Павла Макара у нашому храмі. З цієї нагоди, у Суботу, 24 березня 2012 після Літургії о 5:00-год вечора, будь ласка завітайте до церковного залу на каву та торт. У Неділю, 25 березня 2012, ми будемо мати тільки одну Божественну Літургію в 10:00 – год. Після Літургії у церковному залі будемо мати маленький концерт в його честь, солодке та перекуску. Запрошуємо усіх хто бажає привітати о. Диякона Павла із його ювілеєм.

• КАВА

Вітаємо всіх парафіян та гостей і запрошуємо на каву та солодке щонеділі після Святої Літургії о 9 год. Щира подяка всім, хто допомагає у приготуванні цього сніданку. ПРОСИМО небайдужих парафіян, після кави допомогти на 10-15 хвилин почистити зі столів та помити тарілки і баняк для приготування кави.

“СВЯЧЕНЕ”

Наша парафія планує Пасхальний Обід в Неділю, 22-го квітня. Збори з організації цієї гостини відбудуться скоро і про це буде повідомлено у церковному бюлетені. о. Іван просить когось із нових парафіян узяти на себе організацію цього обіду. Якщо ви маєте бажання допомогти просимо звернутися до о.Івана. Запрошуємо до участі всіх бажаючих допомогти.

Увага СПОВІДЬ!

Великий Піст – чи не найважливіший період у житті християнина. Цей час спонукає до роздумів над своїм життям, змушує ще раз замислитися над своїми вчинками і хоча б раз на рік очистити свою душу у Сповіді. Переконливо прошу вас не відкладати сповідь на останній тиждень Великого Посту! Наступної Суботи та Неділі, о. Юрій Воршак буде сповідати людей у нашому храмі перед початком обидвох Літургій. Сповідь у Неділю перед Українською Літургією розпочнеться із 8 год зранку і до кінця

Монах

- **Монах** - це той, хто зберігає розум, а не речі.
- **Монах** - це той, хто вдень себе береже, а вночі зберігає весь світ.
- **Монах** - це той, чиї руки віддані послуху вдень, а серце віддано молитві і вдень, і вночі.
- **Монах** - це той, чия ціна не в його руках, а в його нічний молитві.
- **Монах** - це той, хто не дає волі своєму розуму, і живе з волі Божої.

Вибір

Один чоловік завжди відчував себе пригніченим через різні життєві труднощі. І якось він поділився цим із відомим духовним наставником.

— Не можу вже більше! Життя стало просто нестерпне! Учитель узяв у пригорщу попелу і кинув до склянки, у якій перед тим була кришталево чиста питна вода, і промовив: — Це твої страждання. Вода у склянці умить стала брудна й мутна. Учитель вилив її.

Тоді знову набрав пригорщу попелу і кинув його у море. Попіл у тій же хвилині розчинився, а вода у морі залишилась така сама чиста, як і до того.

— Бачиш? — спитав учитель. — Кожного дня ти мусиш вибирати, бути тобі склянкою, а чи морем.

- *Занадто багато серед нас плитких сердець, занадто багато перестрашених душ, занадто багато заморожених чуттів і спаралізованих рамен. Найбільше у наших часах бракує відваги. Не йдеться тут про нерозважливе зухвальство чи безоглядність, а про правдиву відвагу, яка дозволяла б кожному зустріти словами: "Напевно, існує якийсь розв'язок, я шукатиму його, а отже, знайду".*

Питання до Священика

• Чому треба йти до сповіді?

“Якщо я маю щирий жаль за гріхи, чи треба визнавати їх у присутності священика?” Треба, особливо якщо Ви прагнете не лише духовного зросту та зцілення, а й цілковитого примирення з Богом. Сповідь є одна із Семи Святих Таїнств (*Хрещення, Миропомазання, Сповідь, Євхаристія, Подружжя, Священство, Єлеопомазання*). Під час Сповіді священик є представником Христа. Христос сказав своїм апостолам: “Кому простите гріхи – тим простяться, на кому залишите – залишаться.”(Ів. 20:22-23) Він надав своїм апостолам владу розрешення, котру успадкували їхні наставники - священики. Це великий дар для людей та ще більша відповідальність для священиків. Хоч вони такі ж грішники, як і ми, благодать, яку вони отримують під час рукоположення, дає їм уміння добирати властиві слова духовного зцілення та прощення. Корені Сповіді бачимо в Біблії, починаючи з історії Адама та Єви. Після того, як вони скуштували забороненого плоду, Бог спитав їх, що сталося. Він знав, що вони вчинили, однак хотів, аби вони визнали свій гріх. Для них це було необхідним, щоб вони могли повністю усвідомити, який недобрий вплив мав їхній вчинок на відносини з Богом та один з одним.

Сповідь включає:

1. Іспит совісті та молитва.

Просимо у Святого Духа помічі згадати всі гріхи, вчинені з часу останньої Сповіді, а також показати нам, де є корінь нашого гріха. Наша Церква вчить, що кожен гріх має нищівний вплив на наші відносини та наше духовне здоров'я. Важкі (смертні) гріхи на Сповіді треба визнавати на Сповіді якнайшвидше, і легкі також не легковажити, оскільки їх накопчення є не менш нищівним.

2. Покаяння та жаль.

3. Сповідь і розрешення.

Плодом доброї Сповіді є відчуття невимовної радості. Так як догляд за машиною тримає її в доброму стані, так Сповідь (духовний догляд) допомагає зберігти душу здоровою, надаючи нам можливість до самоаналізу та відновлення Божого прощення.

• Поясніть хто такі опущені душі?

Це поняття можна по різному інтерпретувати. Все залежить від контексту. Швидше всього мова йде про душі померлих за які ніхто не молиться, або про душі грішників у пеклі

• Яка різниця між греко-католицькою, та православною Церквами?

Різниця між цими Церквами в тому, що греко-католики підпорядковані Римському престолу, визнають примат наступника апостола Петра Папу Римського. Православна Церква підпорядкована своєму першомуєрарху. Обряд та богословська східна традиція однакові в цих Церквах. Історія вчить нас про те, що Володимир Великий приніс християнство на Україну в 988 році з Візантії. Це була православна віра. Слово «православна» означає те, що Церква дотримувалась рішень семи доктринальних соборів, якими Церква оборонялась від ересей і, які відбулись на теренах Східної Церкви. В 988 році вся Церква перебувала в єдності з Римськими Архієреями, тому, ми були православними по вірі та католицькими по любові та єдності з Римським престолом. Конфлікт, який розпочав поділ між Церквами розпочався в 1054 році, це був конфлікт між Папою Римським та східним патріархом Келуварієм.

Розкол поглибився з початком хрестових походів. Українська Церква не була заангажована в цей конфлікт, тому в історичних архівах Ватикану не існує жодних згадок про від'єднання Української Церкви від Римського Престолу. З часом Українська Церква в силу того, що знаходилась під впливом Константинополя та Москви віддалилась від Риму. Ми греко-католики і надалі зберігаємо візантійсько-український обряд, тобто - літургічне, богословське, духовне та правове насліддя; перебуваємо у повному сопричасті зі Вселенським Архієреєм – Папою Римським і визнаємо його духовну та юрисдикційну владу. Назву *Греко-Католицька Церква* запровадила імператриця Марія-Тереза у 1774 році для того, щоб відрізнити її від Римо-Католицької та Вірменської Католицької Церков.

METROPOLITAN STEFAN'S MEDITATION FOR 3RD SUNDAY OF GREAT FAST

Every one of us has a deep desire to live and not merely survive. We want to be truly alive. Jesus tells us how this can become a reality. He said: "If anyone wishes to come after me, he must deny his very self, take up his cross, and follow in my steps. Whoever would save his life will lose it, but whoever loses his life for my sake and the Gospel's will save it". Jesus spoke of self-denial. We want to live, not die. Each of us is more than one self. We are many selves. Inside you and me, there is a lazy self and an industrious self, a greedy self and a generous self, a cowardly self and a courageous self, and so on. All of us are many selves. The important question is which self or selves shall have preeminence. We must lose one in order to save the other. Which will it be? If we lose our little, selfish selves for the sake of Jesus Christ, for the things which he believed in and stood for, then our bigger selves will be saved. Then our desire to be truly alive will become a reality. We will truly live and not merely survive. What will you resolve to deny or lose for the sake of Jesus Christ and the Gospels? You are assured to become more Christ-like and to be more truly alive! Participate in the special Great Fast Services in your parish enabling yourself and others to make the choices to be truly alive.

Where I Used To Go To Church

Isn't it sadly funny how some of our jokes remind us of a sad truth?

A man was stranded on a deserted Pacific island for years. Finally one day a boat comes sailing into view, and the man frantically waves and draws the skipper's attention. The boat comes near the island and the sailor gets out and greets the stranded man. After a while the sailor asks, "What are those three huts you have here?" "Well, that's my house there." "What's that next hut?" asks the sailor. "I built that hut to be my church." "What about the other hut?" "Oh, that's where I used to go to church."

There are some legitimate reasons for "changing churches," but there are also some people who change congregations every couple of years simply because they have trouble getting along with other folks. Someone at church said something that made them mad or cantor doesn't pick out songs they like or priest decided to change the time of services, etc. etc. The reasons go on and on. They'll leave to go to the next church. It makes you wonder if they would be happy in a church by themselves; perhaps, like the man in the story above, they would move somewhere else after a while just out of habit.

Each of the New Testament letters is filled with instructions on how to get along with others in the church. There are a couple of reasons for that. It is important and it is difficult for all of us at times. But, it's also what makes us Christians — this learning to get along with others by living with the character of Christ. Don't just take my word for it, listen to what the Holy Spirit says to us through the apostle Paul: *Let love be without hypocrisy. Abhor what is evil. Cling to what is good. Be kindly affectionate to one another with brotherly love, in honor giving preference to one another... Rejoice with those who rejoice, and weep with those who weep. Be of the same mind toward one another. Do not set your mind on high things, but associate with the humble. Do not be wise in your own opinion... If it is possible, as much as depends on you, live peaceably with all men. (Romans 12:9-10, 15:16-18)*

Pastor's Corner

- ***I know someone that has been away from the church for years, but wants to come back. What is the procedure?***

Invite them to come home! In accordance with the Gospel (e.g. St. Matthew 20: 13-16 & St. Luke 15: 31-32), we welcome them with open arms: they are immediately restored to full communion through the Sacraments of Repentance and Communion (if penance is required, then that is largely a private matter). Again in accordance with God's instructions (e.g. St. Matthew 18: 4-6), we should put nothing (to include grudges and hard-heartedness) between Christ and His children. The "devil" is only "in the details" if we put him there. It is my opinion that if we truly reached out to folks that have been away for whatever reason, not only would our pews be full: we would be one step closer to living the kind of life that Christ requires of those who bear His name. We always greet everyone who comes in our doors with love and compassion (e.g. St. Matthew 5: 43-48). This is how we grow (as persons and as a church).

- ***When should I cross myself during Church?***

It is traditional to cross oneself (usually w/ bows) when entering the church, before kissing an icon, when the priest blesses us with his hand or a hand cross, Gospel, or Chalice; when the Trinity is described; at the beginning and end of the Gospel lesson. A simple bow is the traditional response when the priest censes us. Outside of the service, the Cross of our Lord provides a tremendous protection and blessing and should be invoked whenever the believer is in need or feels so called.

- ***What is the proper way to address a Bishop in conversation?***

"Vladyko" is appropriate, and the most common way we address our bishops in the USA. Our bishop has the title of "Archbishop", so "Your Eminence" or "Your Grace" is the more formal way to address him. "Your Beatitude" title is reserved for the Head of Our Church, Major Archbishop – Patriarch Sviatoslav Shevchuk. When first meeting/greeting a bishop, you should say "Master, bless" or "Valdyko, blahoslovi", at which point he will give you a blessing and his hand for you to kiss.

- ***If I am sorry for my sins, must I confess in the presence of a priest?***

The answer is yes, if you are seeking both spiritual growth and healing and a true reconciliation with God.

Confession is one of the Seven Holy Sacraments (Baptism, Chrismation, Confession, Eucharist, Marriage, Holy Orders, Anointing of the Sick.) of the Church. In confession, the priest represents Christ. Christ told His Apostles, "Whose sins you shall forgive, they are forgiven them; and whose sins you retain, they are retained" (John 20:22-23).

He clearly endows His Apostles with the power of absolution, which has been passed down to their successors, priests. This is a great gift to people and a grave responsibility for priests. Though they are sinners like us, the grace they receive in Holy Orders, enables them to offer words of spiritual healing and forgiveness. The roots of oral confession are found throughout the Bible beginning with the story of Adam and Eve. After they ate the forbidden fruit, God asked them what happened. Though He was aware of their misdeed, God knew it was necessary for them to express their sin aloud in order to be fully aware of its destructive effect on their relationship with God and each other. Holy Confession consists of:

1. An examination of conscience, coupled with prayer. Ask the Holy Spirit to help you recall the sins committed since your last confession and reveal to you the attitudes which are the cause of your sinfulness. Our Church teaches that all sins are damaging to our relationships and to our spiritual health. Serious (mortal) sins should be confessed as soon as possible, and the less serious ones should not be ignored, as their accumulated effects can be just as damaging.

2. Repentance.

3. Contrition, absolution.

Confession, absolution.

A good confession results in inexpressible joy. Just as tune-ups keep your car running well, Holy Confession, your "spiritual tune-up," helps maintain a healthy soul by providing an opportunity for introspection and restoration of Divine forgiveness.